

Pártélet

A rókusai pártszervezet taggyűlése

A JÚLIUS HAVI PÁRT-TAGGYŰLÉST a Pacsirta-utcai új székházban tartotta meg a rókusai pártszervezet. Sajnos, a párttagságnak alig 50 százaléka gyűlt csak egybe.

A taggyűlésen Sárvári Mihály elvtárs, a pártszervezet titkára ismertette a soronlévő tennivalókat. A genfi kormányfői értekezlet jelentőségének kiemelése után a mezőgazdaság helyzetével foglalkozott bővebben. Szükséges is volt a mezőgazdasági problémákról tárgyalni, mert a cséplés, a gabona-begyűjtés, az állami gabonafelvásárlás és a termelőszövetkezetek fejlődése égető kérdés mindannyiunk számára. Helytelen volt azonban, hogy Sárvári elvtárs kissé lebecsülte a kenyérgabona szabad felvásárlása érdekében végzendő politikai felvilágosító munkát. Azt monddta: „ez nem lesz nehéz dolog, hiszen aki nem adja el felesleges gabonáját meghatározott részét az államnak, azt úgyis elszámoltatják”. Példát is említett erre. A rókusai szérún az egyik dolgozó paraszt az első között cséplelt el, de mivel nem volt hajlandó megkötni a szerződést, másnap elszámoltatták, és nem kapta meg a kedvezményeket sem.

Kétségtelen, az állami felvásárlásról szóló rendelet meghatározza a büntető rendelkezéseket is. A pártszervezetnek azonban az a kötelessége, hogy jó politikai meggyőzéssel megértse a dolgozó paraszttal, mennyivel jobban járnak, ha a cséplőgépnél önként kötik meg a szerződést. A népnevelők ne sajnálják a fáradságot, menjenek ki a rókusai szérúre, beszéljessenek a dolgozó paraszttal.

EGYIK LEGFONTOSABB FELADATKÉNT jelölte meg a taggyűlés ezután a népnevelő hálózat erősítését. A jelenlegi 70 fős agitátor gárdát legalább 140-re kell kiegészíteni. Ebből 18 elvtársnak a dolgozó parasztok között kell dolgoznia, hogy azok felismerjék a többtermelés egyetlen helyes útját, a közös gazdálkodást. A párttitkár már napok óta kijár a Dózsa TSZ-be, ahol megbeszélte az ottani népnevelőkkel, hogy a kerületiekkel együtt mennek majd agitatálni.

Megállapította Sárvári elvtárs, hogy a pártoktatásban

részvevők kiválogatása még mindig nem történt meg, mert egyesek nem jelentek meg. Ezekhez a párttagokhoz személyesen mennek majd el, hogy meggyőzzék őket a pártoktatás fontosságáról. Megdicsérte Halász György pártcsoportvezetőt, aki önzetlen munkájával hozzájárult ahhoz, hogy a tagdíjfizetés júliusban 95 százalékos volt. Felhívta a pártcsoportvezetőt: figyelmeztetést legalább két hetenként hívják össze a csoportjuk tagjait, bízzák meg őket pártfeladattal és utána kérjék tőlük számon a munkát.

MINIÖSSZE HATAN SZÓLALTAK FEL a taggyűlésen. Legelőbb a genfi értekezlet jelentőségét méltatták. Sánta Pál elvtárs, a Dózsa TSZ erősödéséről beszélt. Az egyik tag azt monddta neki, hogy tavaly is nagyon megelégedett volt a jövedelemmel, az idén azonban sokkal többre van kiliátásuk. Székely László bírálta a párttitkárt, mert nem tájékoztatta a tagságot arról, hogy a Béketelepen külön tartanak taggyűlést, noha az ott lakó 20–25 elvtárs is a rókusai alapszervezethez tartozik.

Sárvári elvtárs a felszólalásokra válaszulva elismerte hibáját. A Béketelepiek kilönlvására azért volt szükség, mert nagyon messzire laknak és emiatt nem jelentek meg a párttaggyűlésen. Ezt a kérdést úgy oldották meg, hogy a rókusai pártszervezet taggyűléssel egyidőben a vezetőség egyik tagja Béketelepen tartja meg a taggyűlést, ugyanannak a beszámolóknak az alapján.

MEGLÁTSZÓAN A TAGGYŰLÉSEN, hogy nem készítették elő azt megfelelően. A vezetőség kevés gondot fordított arra, hogy a párttagságnak legalább 70–80

százalék a megjelenjék. Galiba Imre elvtárs, a pártvezetőség egyik tagja elmondotta, hogy egy héttel ezelőtt tartottak vezetőségi ülést, de azon sem a taggyűlés megszervezéséről nem beszéltek, sem arról, hogy a beszámolóknak milyen fontos kérdésekkel kell foglalkoznia. Sárvári Mihály elvtárs tehát egyedül állította össze a beszámolót, mivel — mint ő maga monddta — „jó beszélőkészsége van”. Így nem a vezetőség kollektívájának tapasztalatait tükrözte, hanem egyetlen elvtárs meglátásait. Nem csoda, ha nem volt eléggé alapos, rendszerezett és mélyreható. Szinte elkerülhetetlenül következett ebből, hogy nem kielégítően választott a Béketelepi taggyűlés miatt felszólaló elvtársnak sem. Azt monddta, hogy a Béketelepre kiküldött elvtárs is ugyanennek a beszámoló-nak alapján tartja meg a taggyűlést. De hiszen Sárvári elvtárs csak egyes kérdéscsoportokat vetett papírra, — szabadon tartotta a beszámolót. Honnan tudja tehát, hogy a Béketelepre küldött elvtárs ugyan azt monddta el a taggyűlésen, amit ő?

A RÓKUSI PÁRTSZERVEZET vezetőségének nagyobb felelősséggel kell a következő taggyűlésre felkészülnie. Ez látszódjék meg a beszámoló és a párttagság megjelenésén egyaránt. Úgy foglalkozzanak a pártcsoportvezetőkkel, hogy azok — a tagdíjak összeszedésén túlmenően — többször is meglátogassák csoportjuk valamennyi tagját és felkelték a taggyűlés iránti érdeklődést. Csakis így lehet határozatképesé tenni a pártszervezet legfelsőbb fórumát, és cselekvő egységgé foglalni a rókusai kommunisták erejét.

A Minisztertanács jóváhagyta és megerősítette a termelőszövetkezeti csoport új miniatűr szabályait

A Minisztertanács a Termelőszövetkezeti Tanács és a földművelésügyi miniszter előterjesztésére jóváhagyta és megerősítette a termelőszövetkezeti csoport új miniatűr szabályait. A Minisztertanács tudomásul vette, hogy az I. és II. típusú termelőszövetkezeti csoportok a jövőben az új miniatűr szabályok szerint folytatják működésüket.

A Minisztertanács által elfogadott új miniatűr szabály — amelynek szövegét a Magyar Közlöny 1955. július 28-i száma közölte: — a Termelőszövetkezeti Tanács és a Földművelésügyi Minisztérium kiadásában rövidesen külön broszúrában megjelenik.

Szegedi jegyzetek

Milyen szép az ifjúság

Szesélyes időjárás. A felsővárosi szérűskert fölött az imént még szabadon mosolygott tükröképe a nap és itt van ni: összecsomósodik néhány aprócska felhő és máris dörög, villámlik, esik. Mit vele. Gereblye, vasvillánál ilyenkor a mezei ember? Kapja magát és lohol oda, ahol nem ázik. Akit meg a kócsi telején, a kékűken talál a bolondos zápor, az sebtében a fejére huzkodik a réklíj, vagy a kiskabátját. De mitőlők tegyenek a gépesek, mikor az asztagnak már csak a feneké van meg és zuhog onnan felülről, mintha dézsából öntenék? Megállni nem lehet, hiszen akkor dudva lesz a drága kenyérmag és különben sem érdemes azért a pár kévéért. Nem mondja ezt senki — beszélni nincs idő — csak érz. Elnéni nem hogy gyorsabban, inkább lassabban muszáj, mert jaini győzőn ugyan a dob, csak hogy nem veri jól ki a szemet. Még tíz kéve... már csak öt... most

már kettő... végül egysem. Sikerült! Micsoda öröm ez. A mezítelen izmos hátakon csorog, folyik a víz, viszi a szűrés toklásokat a gatyakorba. Hadd vigye, ki törődik most vele. Gereblye, vasvillánál, rudasja mind kézben van most a végső takarításnál. Majdcsak eláll, ha megújja. Ugyis mindegy már, nem áznak el jobban, ha estig ömlik se, az emberek bőre nem veszi be a vizet. Még jól is esik egy kicsit hűsöködni, dacolni az elemekkel.

A hajtómotor — a gépésznek egy mozdulatára — halakbabra fogja a hangját, emelt bűgásából enged a dob, aztán néznek csak oda! Az égi csatazaj is csendesedik.

Vége. — Na, ez „jó munkalás”, férjimuunka volt”. — citálja valaki Vörösmartyt a szalmarató végénél, mire húsz torokból felharsan a nevetés. Egyik is, másik is előhúzza a felsőruháját a szalmakazal tövéből és le-

törli vele maszatos arcát. Ebben a pillanatban bűjk elő ismét a nap huncutul kacinalgatva, és mintha azt mondaná:

— Szerbusztok fiúk! Bizony, fiúk ezek a bátor gépesek egyelőre. Keménykötésű 17–18 éves ifjak, telve csattanó étellel, vidámsággal, szerelemmel. A hivatásukba szerelmeseik, amit választottak maguknak. Ok a szegedi Móra Ferenc traktoros gépészkepző iskola hallgatói és azért cséplenek itt ekkora lelkesedéssel, mert az elméleti tudás mellett a valószínű élettel is megakarnak ismerkedni. Ok nem aféle Anyegin típusú emberek akar-nak lenni, akik mindenhez konyítanak valamit, de semmihez sem értenek, hanem olyan kiváló szakemberek, akikre nyugodtan építhet izmosodó szép hal-zánk. Azért váltják egymást szigorú sor-rendben a cséplőgép körül lévő valamennyi munkánál, hogy az iskola után, amikor gépet bízna a gondjaira, ne akadjanak fel

soha, semmilyen körülmények között. Húzatnak tovább, a másik asztaghoz, nem nyughatnak egy percre sem. A cséplés befejezéséig egyetlen nagy cél sarkalja őket: meg kell nyerniök az ország MTH iskolás cséplőcsapatai között folyó versenyt. Kapkodva mondja ezt el Csima Ernő, mert szabadnia kell a többiek után. Lőrincz József még megmutatja az ellenőrző füzetet, amelybe tíz nap óta mindig olyan mondatokat írtak, hogy „Minden rendben, hiba nélkül megy a gép”. Sőt, az egyik lapon ez olvasható: „A gép a megengedett szemesztés alatt dolgozik”. A harmadik ifjú erre tréfásan megjegyzi, hogy furcsa is lenne éppen önának valamilyen hibát. Tegnapi 153 mázst cséplettek. Ma hajazni akarják a tegnapot, holnap pedig a márt.

Nem árt nekik se nap, se szél, se eső. Erősek, fegyverezettek, öntudatosak. Es na- gyon szépek. Fiatalk. DISZ-tagok.

N. I.

Felhívás

Felhívom a városi ingatlanok tulajdonosait, ingatlankezelőit, hogy a tulajdonukban, kezelésükben, vagy használatukban lévő ingatlanokon a vízvezetési kifolyókat, vízmérő óra-aknákat, víztelenítő csapokat és tömbszelencéket 48 órán belül takarítsák ki, javítsák meg. Az aknákból a szennyes vizet és iszapot 20 cm vastagságban termeljük ki, s az akna fenekére legalább 20 cm vastagságú szűrőkávicsteget helyeznek el. Ezt a műveletet rendszeresen ismételjék meg úgy, hogy az akna tisztántartása állandóan biztosítva legyen. A csapok és a tömbszelencék hiányosságait ezen idő alatt meg kell szüntetni.

Felhívásom végrehajtását ellenőriztetem és a mulasztók ellen szigorúan fogak eljárni. VB. ELNÖK

— A szegedi Nemzeti Színház művészbrigádja ma, vasárnap este 7 órakor Fábianszabványban, 9 órakor pedig Eperjesen szerepel. A brigád ezzel befejezi szereplését Csongrád megye területén és a továbbiakban Hajdú-Bihar megye községeit látogatja meg ajándékműsorával.

A Városi Tanács végrehajtó bizottságának közleménye

Szeged megyei jogú város tanácsának végrehajtó bizottsága a városban fellépett hasmenéses megbetegedésekkel kapcsolatosan közli az alábbiakat:

A Szeged városában fellépett hasmenéses megbetegedések száma, amelyről csütörtökön beszámoltunk, az azóta eltelt idő alatt csökkent, és a következő napokban további számottevő csökkenés várható. Az előző közlemény óta elvégzett laboratóriumi és műszaki vizsgálatok az első feltevés helyességét igazolták, tehát már bizonyossággal állítható, hogy a víz terjesztette a megbetegedéseket. A betegség változatlanul könnyű formában zajlik le.

A további megbetegedések elkerülése érdekében a vízvezetési víz folyamatos chlorozása történik. A laboratóriumi vizsgálatok máris a szennyeződés megszüntét mutatják.

Annak ellenére, hogy az egészségügyi és műszaki szervek mindent megtettek és

megtesznek, hasonló és esetleges egyéb megbetegedések megakadályozására mégis szükséges a város összlakosságának hastyphus elleni védőoltása. A védőoltások idejét a hatóságok a lakossággal falragaszokon fogják közölni. Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a falragaszokon megjelölt időben és helyen oltásra megjelenni kötelesek.

Az ingatlantulajdonosok és a lakosság feladata a víznyelési helyek tisztántartása, tisztaságának megővése, a fogytalanító aknáknak kitisztítása, a csapfolyások megszüntetése, a környezeti tisztaság maradéktalan helyreállítása és annak állandó folyamatos fenntartása, a személyi tisztaság fokozott fenntartása, az árnyékszék tisztaságának megővése, fedvertartása és mesztéjjel való fertőtlenítése, a szemét, trágya szabályos, zárt tárolása.

DÉNES LEÓ,
a végrehajtó bizottság elnöke

Hazánkban először

SZEGEDEN KÉSZÜLK

a penicillinporlasztót és a mikrotom késeket

A Szegedi Orvosi Műszer-és Gyermekkocsi Készítő KSZ-ben, — joggal mondhatjuk — országra szóló és úttörő munkát végeznek. Két, az orvostudományban nagyon fontos műszer gyártását kezdték meg. Olyan műszereket állítanak elő, amelyeket hazánkban még soha sem gyártottak.

Az orvosok embertgyógyító munkájában fontos műszer a penicillinporlasztó. Segítségével a hörgőtágulást, krónikus hörgőhurutot és a tüdőbolyogot kezelik. A műszerrel a penicillin páraalakban a hörgőn keresztül közvetlenül bejut a levegővel a tüdőbe. A penicillinporlasztókat, — amelyeket hazánk kórházaiban, klinikáiban használnak — Csehszlovákiából és Svájc-ból hoztuk be. Természetesen a gyógyászatban fontos műszerre nagy szükség van; bizonyos hiány is mutatkozik belőle.

Nemrégiben a szegedi Belgyógyászati Klinika orvosai azzal a kéréssel fordultak az Orvosi Műszer- és Gyermekkocsi Készítő KSZ-hez, hogy állítsanak össze számukra egy penicillinporlasztó készüléket. A KSZ vezetőinek is dicséretre válnék, nem ijedtek meg ettől a kétségtelenül nagy feladattól. Balázs Emil, a szövetkezet elektrotechnikus — aki felső fémipari iskolát végzett és 23 esztendeje dolgozik a szakmában — elismerésre méltó módon elvállalta a készülék összeállítását.

Teljesen új ismeretlen terület volt Balázs Emil részére a penicillinporlasztóval kapcsolatos munka. Igaz ugyan, hogy javított ilyen műszert, de a javítás és egy új műszer létrehozása két különleges dolog. Tanulmányozta a problémát gondossággal a Svájc-ból és a Csehszlovákiából származó penicillinporlasztót. Járt a klinikán és ott megkérdezte az orvosok véleményét is arról, hogy a használatban lévő készülékeknek működésük közben milyen hiányosságok bukkantak elő. Az orvosok természetesen szívesen siettek segítségére. Ezután alapos körültekintéssel — a csehszlovákiai és a svájci készülékek alapján — megtervezte az új és készíttendő penicillinporlasztót.

Munkaasztala fölé hajolva találtuk a mestert — Balázs Emilt — amikor felkerestük, hogy szót váltsunk vele. Kedvvel beszélt munkájáról és utána részletesen ismertette, milyen is lesz majd a penicillinporlasztó. A készülék hordozható alapon áll és 0.15 lóerős villanymotor „csinálja” benne a levegőt, amely a penicillint

továbbítja. A készülék és a beteg számára helyezett tapadó „kósrák” között hajlékony csőtoldaton keresztül kerül a penicillintartó edényből a penicillinpára a levegővel együtt az ember szervezetébe. Az egész műszer természetesen nem nagy, könnyen kezelhető és hordozható.

Már születőben a penicillinporlasztó. Nem is sokára — tíz napon belül — teljesen kész lesz. Nemcsak egy műszert, hanem összesen három állítanak össze. Bátran írhatjuk, hogy a Szegeden készült penicillinporlasztó bizonyára beváltja a hozzá fűzött reményeket. „Nagy gondná készítem a műszert — jönnek kell lennie” — állapítja meg a mester.

Tervezik azt is, hogy az első példányok elkészítése és kipróbálása után hozzákezdjenek tömeges gyártásához.

Mikrotomkés soha nem készült még Magyarországon. Most már készül a KSZ késes és működőképes részlegében. A mikrotomkést mikroszkópikus metszetek előállításához használják az orvostudományban és a tudomány más ágaiban. A mikrotomkessel olyan, — a cigarettapapírnál is vékonyabb — metszetet tudnak készíteni, amely a milliméter ezredrésze. Az eddig használatban lévő mikrotomkéseket Németországból és Ausztriából hoztuk hazánkba. S micsoda öröm is az, hogy már eljött az idő, amikor hazánkban, közelebből, Szegeden gyártjuk.

A késes és működőképes részlegben vagyunk, ahol „világrahozzák” a mikrotomkéseket, s ahol a régi szegedi halbi-csák is készülnek. Gasparics Péter, — részlegvezető — ez a régi szakember arra a kérdésre: hogy volt „bátorságunk” neki vágni a nagy feladattal, elmosolyodik és azt mondja:

— Neki vágtunk és bizonyosak voltunk abban, hogy az odaadásunknak, hosszú évti-

zedes gyakorlatunknak meg is lesz a haszna.

Valóban így van. Az első mikrotomkések után újabbak készülnek. Alljon itt az is, hogy a Szegeden gyártott mikrotomkés első darabjait Budapesti tüzetes vizsgálat alá vették, s megállapították, hogy felveszi a versenyt a külföldi gyártmányokkal. A mikrotomkéseket brigád gyártja, Gasparics Péter vezetésével. A brigád tagjai: Ördög András, Csikós Pál, Vincze Ferenc, Vass Jánosné.

A mikrotomkések 9 centimétertől 35 centiméter hosszúságig készülnek, szélességük pedig 4 centiméter. Gasparics Péter előhoz egy mikrotomkést. Tükörfényes, szép. Eles! Talán százszor élesebb, mint a borotva. A legkitűnőbb acélból készült hosszú és bonyodalmas műveleteken át. A mikrotomkés anyaga belga és svéd acél, s ezt az elhasznált kúpgörgős csapágycsák is biztosítja. (Az a kérdés az üzemekhez, — ipariakhoz és mezőgazdaságiakhoz — hogy a nem használt és már megkopott kúpgörgős csapágycsák jutassák el a szövetkezetekhez.)

Röviden így készül a mikrotomkés: leszabják az anyagot, utána 900–950 celzius fokra felhevítik, majd kovacsolták. Ezt követően az anyag a lágyító-kemencébe kerül, s ott „pihen” nyolc órahosszáig, hogy meg tudják munkálni. Ezután fazonba köszörülik, majd 900 celzius fokon edzik, s olajban hűtik le. Ezzel még nincs befejezve a munka. Egyre jobban formát kap a mikrotomkés. Tisztára köszörülik és színárnyalatot kap, majd következnek az élesítések. Végül különböző finomságú filekorongokon csiszolják, fényesítik.

Egyre több mikrotomkés készül. Tatabányára, Szegedre és az ország különböző vidékeire küldik, hogy az orvostudomány az ember szolgálatába álljon.

Morvay Sándor

Bővül az árucserforgalom Észak- és Dél-Vietnam közt

Német és csehszlovák kislány különös ismerkedése

1954 áprilisáig a Vietnami Demokratikus Köztársaság egész exportjának 18 százaléka irányult Dél-Vietnam-ba, a behozatal Dél-Vietnamból az egész behozatal 41 százaléka volt. Azóta az árucserforgalom egyre bővült. Ma már az egész kelet-vietnami exportáru 52 százaléka megy Dél-Vietnamba és a behozatal 71 százalékát dél-vietnami áruból fedezi.

Regina Günther schleizi iskoláslány a Nemzetközi Gyermeknapon színes léggömböket bocsátott fel, amelyekre béke-jelszavakat erősített. Az egyik léggömb egy Prága-környéki falu határában ért földet. Marie Stára iskoláslány, akinek nagypapja az üzenetet megtalálta, szívélyes hangú levélben válaszolt a német kislánynak.